

Sygn. akt XI GC 584/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 15 września 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2020 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki komandytowej w K.

przeciwko (...) spółce jawnej w C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki jawnej w C. na rzecz powódki (...) spółki komandytowej w K. kwotę 738 euro (siedemset trzydzieści osiem euro) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 27 października 2019 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1117 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 584/20

UZASADNIENIE

Sprawę rozpoznano w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 3 stycznia 2020 r. (...) spółka komandytowa w K. wniosła przeciwko (...) spółce jawnej w C. o zasądzenie kwoty 738 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 27 października 2019 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu, powódka wskazała, iż w ramach prowadzonych przez strony działalności gospodarczych, wykonała na rzecz pozwanej usługę przewozu na podstawie zlecenia transportowego z dnia 20 czerwca 2016 r. Przedmiotem zlecenia był transport na trasie B. ((...))- S. ((...)). Powódka wykonała zlecenie, wobec czego wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT na kwotę 600 euro netto (738 euro brutto) tytułem ustalonego w treści zlecenia frachtu. Mimo upływu terminy płatności oraz skierowania wezwania do zapłaty, pozwana nie spełniła roszczenia.

Nakazem zapłaty z dnia 16 marca 2020 r. Referendarz sądowy w tutejszym Sądzie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana zakwestionowała roszczenie powódki wskazując, iż w ramach współpracy stron, pozwana zleciła powódce wykonanie innej usługi transportowej, której wadliwie wykonanie przez powódkę doprowadziło do powstania szkody w majątku pozwanej, która została obciążona notą księgową przez swojego kontrahenta. Wobec obciążenia pozwanej kosztami wadliwie wykonanej usługi, między pozwaną a jej kontrahentem

zainicjowano proces sądowy, który rozpoznawany jest przez sąd niemiecki. W zaistniałej sytuacji pozwana wstrzymała płatność należności na rzecz powódki za zlecenie objęte pozwem zgodnie z postanowieniami umownymi.

Nadto pozwana wniosła o zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania sprawy przez sąd niemiecki oraz o wezwanie do udziału kontrahenta (...).

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2020 r. odrzucono wniosek pozwanej o zawiadomienie i wezwanie w trybie art. 84 k.p.c. (...).

Postanowieniem z dnia 15 września 2020 r. oddalono wniosek pozwanej o zawieszenie postępowania.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 25 kwietnia 2019 r. pozwana (...) spółka jawna w C. przyjęła do wykonania zlecenie transportowe, zlecone przez (...), przedmiotem którego był transport ładunku na paletach o masie 15 000 kg, na trasie D. – L.. Wysokość frachtu ustalono na kwotę 400 euro. Załadunek nastąpić miał dnia 29 kwietnia 2019 r. w godzinach od 6:30 do 8:30, zaś rozładunek dnia 29 kwietnia 2019 r. w godzinach od 10:00 do 12:00.

Powyższe zlecenie, pozwana podzleciła do wykonania powódce (...) spółce komandytowej w K. na podstawie zlecenia z dnia 25 kwietnia 2019 r. nr (...). Strony ustaliły wysokość frachtu na kwotę 300 euro netto. Zapłata wynagrodzenia nastąpić miała po otrzymaniu pełnej dokumentacji. Strony ustalały warunki tego zlecenia w drodze wymiany wiadomości elektronicznych m.in. wiadomością e-mail z dnia 29 kwietnia 2019 r. z godz. 11:25 R. T. poinformował powódkę, iż rozładunek w de71 L. i załadunek drugiego ładunku w de 76 G. możliwy jest do godziny 20 z rozładunkiem dnia następnego do godziny 12 w (...) B.. Natomiast wiadomością z godz. 11:29, R. T. poinformował powódkę, iż towar do załadunku w de78 jest gotowy i załadują go w ciągu 30 minut, wskazując w temacie wiadomości, iż przewóz dotyczy trasy S.- B.. W kolejnej wiadomości wskazano, że kierowca powoda będzie na załadunku w D. o godz. 15-15.30, który to termin nie został dotrzymany.

Dowód:

- zlecenie z dnia 25 kwietnia 2019 r. k. 42-43;
- zlecenie nr (...) k. 38-41;
- korespondencja e-mail z dnia 29 kwietnia 2019 r. k. 44-49, 119-122;
- zeznania świadka P. B. k. 137-138;
- zeznania G. B. k. 138;

Pismem z dnia 1 maja 2019 r. pozwana poinformowała powódkę, iż w związku z uszkodzeniem ładunku przez powódkę w dniu 29 kwietnia 2019 r. na podstawie zlecenia nr (...) skierowano do pozwanej reklamację, wskazując iż kontrahent pozwanej posiada zastrzeżenia co do sposobu wykonania przewozu, w postaci opóźnienia w dostawie towaru do odbiorcy w de71229 L.- albowiem dostawa miała mieć miejsce dnia 29 kwietnia 2019 r. do godz. 16:00, zaś na prośbę powódki wydłużono czas do godz. 17-18, przy czym pojazd powódki pojawił się na rozładunku dopiero dnia 30 kwietnia 2019 r. o godz. 9:00. Nadto poinformowano powódkę, iż do czasu wyjaśnienia ww. okoliczności istnieje możliwość wstrzymania płatności.

Dowód:

- pismo z dnia 1 maja 2019 r. k. 57;

Dnia 20 czerwca 2019 r. pozwana (...) spółka jawna w C. zleciła powódce (...) spółce komandytowej w K. wykonanie usługi transportu ładunku o masie 25 020 kg na trasie G. (Belgia) – S. (Niemcy). W treści umowy, strony ustaliły wysokość frachtu na kwotę 600 euro netto. Załadunek nastąpić miał w G. dnia 12 sierpnia 2019 r., zaś rozładunek w S. dnia 13 sierpnia 2019 r.

Dowód:

- zlecenie spedycyjne z dnia 20 czerwca 2019 r. k. 9;
- zeznania świadka P. B. k. 137-138;

Powódka wykonała zlecenie, wobec czego dnia 31 sierpnia 2019 r. wystawiła na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 738 euro brutto (600 euro netto) z 45 dniowym terminem płatności, tj. do dnia 15 października 2019 r.

Dowód:

- list CMR k. 10-11;
- dokument wydania k. 12;
- faktura VAT nr (...) k. 13;
- dowód nadania i wydruk śledzenia k. 14-15;

Dnia 2 lipca 2019 r. kontrahent pozwanej, obciążył pozwaną kwotą 6886,85 euro tytułem powstałej szkody wobec obciążenia go przez klienta kwotą 8195,35 euro.

Dnia 30 sierpnia 2019 r. pozwana obciążyła powódkę notą obciążeniową nr (...) na kwotę 6886,85 euro w związku ze szkodą powstałą w opóźnieniu transportu nr (...).

Pismem z dnia 24 września 2019 r. powódka odesłała pozwanej notę obciążeniową nr (...) bez księgowania, wskazując na wykonanie spornego transportu terminowo. Powódka podniosła, iż dotychczas brak było jakichkolwiek zastrzeżeń czy reklamacji, przy czym pozwana nie wykazała aby doszło do powstania szkody, wnosząc o wyjaśnienie z jakiego tytułu wystawiono notę.

(...) spółka jawna w C. wystąpiła przed Sądem w Niemczech o zapłatę przeciwko (...), postępowanie trwa.

Dowód:

- nota obciążeniowa k. 50, 53;
- zlecenie k. 54-55;
- pismo z dnia 29 sierpnia 2019 r. k. 51-52;
- nota obciążeniowa nr (...) k. 56;
- pismo z dnia 24 września 2019 r. k. 58;
- tłumaczenie dokumentów z niemieckiego postępowania k.132-136

Pozwana nie spełniła roszczenia w wyznaczonym terminie, wobec czego pismem z dnia 25 listopada 2019 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 738 euro, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia 15 października 2019 r., w terminie 3 dni.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 25 listopada 2019 r. k. 16;
- dowód nadania k. 17;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Pozew dotyczy należności przysługujących przewoźnikowi z tytułu przewozu międzynarodowego.

Zasady zawierania umów przewozu międzynarodowego oraz obowiązki i uprawnienia stron reguluje konwencja z dnia 19 maja 1956r o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) – Dz. U. z 1962 Nr 49 poz.238). Zgodnie z umową przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Powódka domaga się realnego wykonania zobowiązania przez pozwaną tj. zapłaty należności za wykonaną usługę.

Zawarcie umowy objętej pozwem, jej treść m.in. w zakresie trasy, ładunku, frachtu oraz prawidłowe wykonanie tego przewozu nie jest sporne między stronami. Wynika to z treści składanych pism oraz przebiegu rozprawy z dnia 15 września 2020r. Bezspornie należy się więc powodowi za wykonany przewóz wynagrodzenie w kwocie 738zł euro.

Rozważenia wymaga natomiast, czy strona pozwana przedstawiła zarzuty niweczące lub wstrzymujące wykonanie i dochodzenie roszczenia przez powoda. W ocenie Sądu okoliczności takie nie zostały wykazane.

Pozwana nie dokonała potrącenia wskazywanej przez siebie wierzytelności w kwocie 6886,85 euro na co wprost wskazano na rozprawie. W uzupełnieniu dodać należy, że w związku z treścią art. 505⁴ §2 k.p.c. zarzut potrącenia i tak byłby niedopuszczalny, gdyż ewentualna wierzytelność pozwanej przekracza 20 000zł określone jako granica w postępowaniu uproszczonym.

Pozwana chciałaby wstrzymać się z płatnością do czasu zakończenia sprawy przeciwko (...), która toczy się przed sądem niemieckim. Już na wstępie wskazać należy, że sprawa ta nie dotyczy roszczenia objętego pozwem ale przewozu wcześniejszego tj. z kwietnia 2019r. za który pozwana zapłaciła już powodowi. Obowiązujące przepisy nie przewidują wstrzymania płatności za dany przewóz w sytuacji gdy co do prawidłowości innego przewozu są zastrzeżenia. W ocenie Sądu strony nie dokonały także ustaleń w tym zakresie. Powód na rozprawie wskazał, że możliwość wstrzymania wynikać ma z §6 pkt. 7 Ogólnych warunków do zlecenia z dnia 20 sierpnia 2019r. W pierwszej kolejności wskazać należy, że w aktach brak jest Ogólnych warunków do tego zlecenia trudno więc omawiać ich treść. Ogólne warunki są przy zleceniu z dnia 25 kwietnia 2019r ale z niczego nie wynika, że są one elementem umowy w szczególności, że dotarły do strony powodowej która je zaakceptowała oraz, że dotyczą przyszłych umów. Wniosek ten jest tym bardziej uzasadniony gdy uwzględni się, że sama treść pisemnego zlecenia (k.38) według pozwanej jest nieaktualna, a strony miały być związane ustaleniami z korespondencji elektronicznej. Jeżeli główne elementy w zleceniu pisemnym określono wadliwie to trudno przyjąć, że strony były związane innymi, mniejszej wagi warunkami, określonymi w OW. Na marginesie odnotować należy, że w sprzeciwie strona pozwana nie wskazywała, że treść zlecenia z 25 kwietnia 2019r była inna niż w załączonym do sprzeciwu wydruku tego zlecenia, a kwestia ta podnoszona była na etapie późniejszym dopiero po przedstawieniu stanowiska przez powoda. Dla wyczerpania tematu wskazać należy, że nawet gdyby przyjąć obowiązywanie §6 pkt. 7 Ogólnych warunków to co najwyżej zapis taki należałoby oceniać w kontekście wstrzymania płatności zlecenia co do prawidłowości wykonania którego zleceniodawca ma wątpliwości a nie wszelkich dowolnych, innych płatności z dodatkową sankcją pozbawienia odsetek. W niniejszej sprawie zlecenie z kwietnia 2019r przy którym miała zaistnieć szkoda jest już między stronami rozliczone w zakresie frachtu. Samo ewentualne wstrzymanie w ocenie Sądu naruszałoby też zapisy art. 41 Konwencji CMR i byłoby nieważne, gdyż powód wykonując inne zlecenie nie mógłby uzyskać za nie wynagrodzenia, mimo że nie dokonano potrącenia. Płatność

byłaby wstrzymana na bliżej nieokreślony czas (w OW nie wskazano pewnej daty końcowej wstrzymania) pozbawiając jednocześnie powoda odsetek których naliczenie przewidują bezwzględnie obowiązujące przepisy.

Reasumując pozwana nie wykazała żadnych przesłanek uzasadniających wstrzymanie procedowania w przedmiocie roszczenia objętego pozwem. W rozstrzyganej sprawie Sąd nie przesądza o zasadności wskazywanego przez pozwaną roszczenia, może być ono przedmiotem osobnego postępowania zgodnie z obowiązującymi przepisami. Tym niemniej zauważyć należy, że na ten moment sama strona pozwana neguje roszczenie niemieckiego kontrahenta i dochodzi od niego należnego wynagrodzenia w pełnej wysokości. W takiej sytuacji trudno byłoby obecnie obciążać powoda tymi kosztami.

Obowiązek i termin zapłaty roszczenia objętego pozwem wynika z przedłożonych dokumentów. Stronie powodowej na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (poprzednio o terminach zapłaty w transakcjach handlowych Dz.U.2016.684 j.t. ze zm.) przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych. W tym zakresie pozwana żądania pozwu nie kwestionowała.

Istotne elementy ustaleń i dowodów omówione były przy poszczególnych zagadnieniach. W tym miejscu odnotować tylko należy, że Sąd dokonał ustaleń faktycznych w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron, złożone dokumenty, zeznania świadka P. B. i G. B.. Strony nie kwestionowały prawdziwości złożonych dokumentów, różniły się natomiast częściowo w ich interpretacji. Zeznania Sąd uznał za wiarygodne choć nie wpływające na zasadniczą część ustaleń.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.).

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art.98 k.p.c.

Powódka wygrała proces w całości zasadnym jest więc uwzględnienie wszystkich poniesionych przez nią kosztów. Powódka poniosła następujące koszty: opłatę od pozwu w kwocie 200zł zł, opłatę skarbową od obu pełnomocnictw w kwocie łącznej 17zł oraz koszt wynagrodzenia pełnomocnika 900zł. Wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika ustalono w wysokości stawki minimalnej na podstawie §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) .

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3 (...)